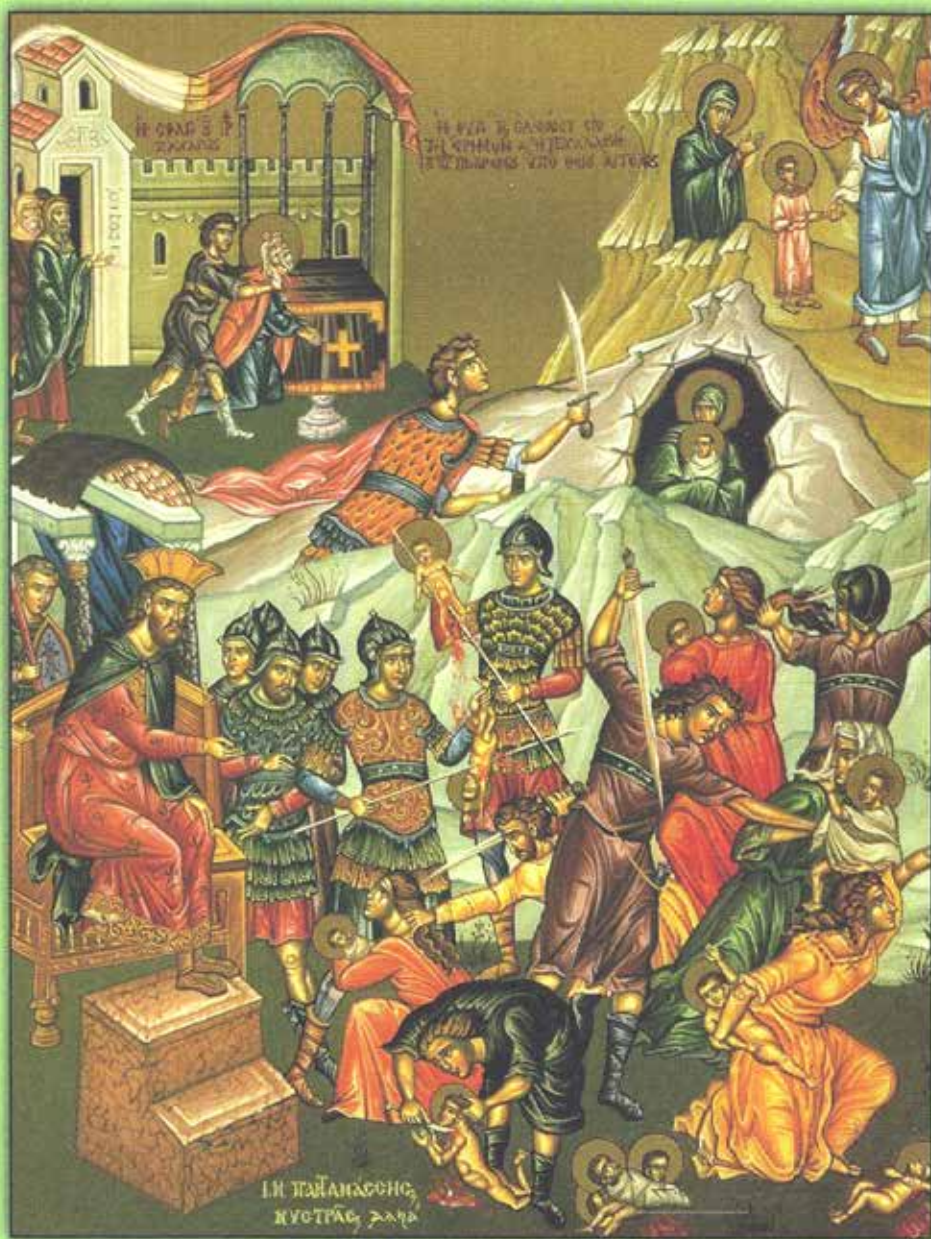

SUNDAY AFTER NATIVITY

Icon of the Holy Innocents - December 29th

December 29, 2013

SUNDAY AFTER NATIVITY

DAVID, JOSEPH, AND JAMES; THE HOLY FOURTEEN THOUSAND INFANTS SLAIN FOR CHRIST'S SAKE IN BETHLEHEM OF JUDEA BY HEROD; OUR VENERABLE FATHER MARCELLUS, HEGUMEN OF THE MONASTERY OF THE SLEEPLESS ONES

SCHEDULE OF SERVICES FOR THE WEEK OF DECEMBER 30 – JANUARY 5

TUESDAY, DECEMBER 31 – *OUR VENERABLE MOTHER MELANIA THE ROMAN*

9:30 AM – PARASTAS + ROSTYSLAVA BOHACHEVSKY; REQ: MARIA ODEZYNSKYI

WEDNESDAY, JANUARY 1 – *THE CIRCUMCISION OF OUR LORD, GOD AND SAVIOR JESUS CHRIST; OUR HOLY FATHER BASIL THE GREAT, ARCHBISHOP OF CAESAREA IN CAPPADOCIA*

9:30 AM – DIVINE LITURGY for all parishioners

SATURDAY, JANUARY 4 – PREFEAST OF THEOPHANY; THE SYNAXIS OF THE SEVENTY HOLY APOSTLES; OUR VENERABLE FATHER THEOKTISTUS, HEGUMEN OF THE CUCUME MONASTERY IN SICILY

6:00 PM – Great Vespers for Sunday (*satisfies for Sunday obligation*)

SUNDAY, JANUARY 5 – SUNDAY AFTER NATIVITY: DAVID, JOSEPH, AND JAMES; THE HOLY FOURTEEN THOUSAND INFANTS SLAIN FOR CHRIST'S SAKE IN BETHLEHEM OF JUDEA BY HEROD; OUR VENERABLE FATHER MARCELLUS, HEGUMEN OF THE MONASTERY OF THE SLEEPLESS ONES; PARAMONY OF THEOPHANY

9:30 AM – Divine Liturgy for all parishioners

4:00 PM – Vespers / Great Blessing of Water

LET'S GO CAROLING!

WE WILL CONTINUE TO GO CAROLING UP UNTIL FEBRUARY 2ND - DEPENDING UPON INTEREST AND PARTICIPATION. IF YOU ARE INTERESTED IN PARTICIPATING OR YOU WOULD LIKE TO BE VISITED OR YOU KNOW OF SOMEONE WHO WOULD LIKE TO BE VISITED, PLEASE CONTACT FR. JAMES.

Mark Your Calendars

Saturday, January 11, 2014: 9:00 PM - Midnight.

Маланка (New Year's Celebration) in the church hall. Cost: \$20 when purchased on or before January 5; \$25 at the door.

Hors d'oeuvres, borshcht, wine, beer and champagne. Bring your dancing shoes!

THROUGH THE EYES OF CHILDREN LETTERS TO GOD

Dear God, I would like to live 900 years like the guy in the Bible. Love, Chris

Dear God, I went to this wedding and they kissed right in church. Is this ok? Neil

Dear God, Please put another holiday between Christmas and Easter. There is nothing good in there now. Ginny

Dear God, I am an American. What are you? Robert

Dear God, thank you for the baby brother but what I prayed for was a puppy. Joyce

Dear God, I bet it is very hard to love all of everybody in the whole world. There are only 4 people in our family and I can never do it. Nan

Dear God, in the Bible times did they really talk that fancy? Jennifer

Dear God, instead of letting people die and having to make new ones why don't you just keep the ones you got now? Jane

Dear God, I think about you sometimes even when I'm not praying. Elliott

THE REAL ‘WAR ON CHRISTMAS’ IS PERPETRATED BY CHRISTIANS THEMSELVES
BY PATRICK B. CRAINE

Note: Patrick Craine is the Canadian Bureau Chief for LifeSiteNews.com.

Dec. 24, 2013 (LifeSiteNews.com) - The ‘war on Christmas’ is by now a long-hallowed tradition in North America. Every year, starting in November, atheists and conservatives battle over nativity scenes and Christmas trees on public property. And we have the ‘naughty or nice’ lists, the boycotts, and letters targeting retailers who try to cash in on Christmas without acknowledging the reason for their annual windfall.

It’s a worthy battle and one that I’m happy to play some small part in as a pro-life, pro-family, and “pro-Christmas” journalist. But I think it’s important we recognize that what we have come to know as the ‘war on Christmas’ is really just a minor skirmish. The real “war on Christmas” is not, in fact, waged by the irreligious, but by principalities and powers. I would suggest, in fact, that the largest part in that war nowadays is played by Christians themselves.

The best way to destroy Christmas isn’t by banning it from the public square, even though that strategy plays its part. The best way is to gut it and imbue it with a new meaning.

They do it, not by opposing Christmas, but by celebrating it, intentionally or not, **in a way that robs it of its meaning.** The atheist campaign pales in comparison not only because they are still largely a fringe group (in Gallup’s 2012 poll only 14% of Americans had ‘no religion’, compared to 74% identifying as Christian), but because it’s always more effective to distort an ideal than to oppose it.

The pro-abortion movement knows this well. By twisting the notion of freedom, they’ve convinced two generations now to accept legalized baby-killing. Likewise, the best way to destroy Christmas isn’t by banning it from the public square, even though that strategy plays its part. The best way is to gut it

and imbue it with a new meaning.

Essentially, Christians do that by divorcing Christmas from the Cross – when they want the peace, mercy, and love without the spiritual battle, justice, and hatred of sin.

The ‘Keep Christ in Christmas’ slogan that we so often see this time of year on bumper stickers or billboards is a useful reminder. But its effect is largely muted by the fact that the target audience’s basic reaction is ‘duh’. People who celebrate Christmas know that they are celebrating the birth of Christ. They’re not challenged by the slogan because they fully agree with it, in their own way.

The problem is that Christ and His Gospel have been co-opted and distorted. The Cross has been edited out, and Christ has been re-envisioned according to modern sensibilities. In the public mind, the Lion of Judah has become a hippy sentimentalist; the Lamb of God a cuddly teddy bear. He’s nice; He doesn’t make great demands of us – except for the ones the culture does. Our path to heaven is laid wide by being a “good person,” in other words, by staying on the right side of the law and giving to charity now and then. One of the key challenges of proclaiming Christ in this culture we live in is that to get our message across we have to first break through these preconceived distortions.

This distortion of Christ is what allows even the most virulent opponent of the unborn child’s right to life to profess a belief in the Author of Life. **It’s what creates the heinous situation that one can celebrate the Christ Child’s birth as the manifestation of God, while at the same time upholding his mother’s right to kill Him even the moment before.**

The rigorous, believing Christian knows that Christ not only was born to die and rise

again to welcome us into eternal life with Him, but that to follow Him into heaven we must first embrace His Cross. The fact is, though, that we cannot embrace Christ's Cross without also embracing His humiliation and His poverty. And I think this is where even believing Christians can play an unwitting role in the war on Christmas.

Our culture, and I dare say even our Christian culture, has often lost the simplicity of Christmas, the poverty of Christmas. **Something seems backwards when we celebrate God's condescension to be born in a stable by spending many hundreds, if not thousands, of dollars on gifts.** I don't begrudge the gift-giving tradition whatsoever, but I do condemn the consumerism that has engulfed our annual festivities. Christmas is most certainly a time for celebration, **but we wreck the celebration by overindulgence.**

My family was forced to embrace the "poverty" of Christmas this year in a simple way that forced us to rely on God's providence and our community.

Our tradition is to delay buying our Christmas tree until the last week of Advent. We find it helps us embrace the season of Advent, and we use a spindly Jesse Tree in the lead-up to Christmas instead. This delay in buying a tree has never been a problem before because we lived near a city and there were

always trees available right up until the end.

This year, though, we have moved to a small town in Northern Ontario and found to our disappointment that by the time we were looking for a tree they were gone from all the stores around us. Rather than relying on the store, we would have to step a little outside our comfort zone and use a bit of ingenuity. Fortunately, we have a wonderful Christian community here and we were able to visit some friends with a large acreage who helped us cut down a beautiful tree from their property.

Embracing simplicity is a scary thing when we're used to doing things on our own, but it forces us to rely on God's providence. When we do that, we find that He'll open up new paths and show us unexpected joys. We should ponder that especially at this time of year, for it was through Mary's **self-renunciation, her "yes," that God's greatest and most unexpected of gifts came into the world.**

We wish you all a very blessed and merry Christmas, and God's blessings on the New Year!

Patrick, Jenna, Noah, Isaiah, and Anna Craine

A Meditation: Year of the Lord, Volume 2

During the Christmas season God's love and His message of new hope comes to us through the beauty and peace of the incarnate Christ. Yet the Good News of God's love may be entirely missed, and Christmas may be an unfulfilled dream, amidst the hectic bustle of cleaning, shopping, writing, calling, decorating, banking and visiting. The basic reason for an unfulfilled Christmas is that we focus on ourselves, how to please each other, how to feel good and how to secure happiness with all the things we regard necessary. Yet only Christ can give us a true Christmas. Only His presence in our hearts can bring happiness, peace, joy, warmth and security. Cling to Christ ever more closely during the Christmas season. Take time to pray and to establish your spiritual and practical priorities. Let Christ come with you from home to school, from kitchen to shopping center, from Church to business office.

Різдвяне послання Блаженнішого Святослава *(The English Translation appeared in last week's bulletin)*

*Споконвічно від Отця народженому нетлінно Синові, Що в останній час
безсіменно від Діви тілом народився, Христу-Богові закликамо: Ти, що підняв нашу
силу, Святий еси, Господи! (Канон Різдва).*

Христос рождається!

На голос ангела, який пролунав пастушкам серед темної ночі, спішимо ми сьогодні до вбогої стаєнки у Вифлеємі. Тут ми бачимо на руках Пречистої Діви Марії Божого Сина, що прийшов у наш світ як людина. Разом із ними радіємо і дивуємося, оспівуємо і споглядаємо живого й істинного Бога, який народився в людському тілі та віддає себе в руки людини як маленьке, ніжне і беззахисне Дитя.

Різдво нашого Спасителя відкриває нам глибини Божественного життя, як також всю правду про саму людину. Той, хто сьогодні явився в людському тілі, існував ще перед сотворенням світу, бо як предвічний Бог споконвічно від Отця народився нетлінно як Син! Це таїнство Божого синівства Ісуса Христа - що само по собі є невимовним і незбагненим! - сьогодні об'являється і проповідується людині. Це свято робить нам доступним божественне синівство, проголошує, що наш Бог-Отець любить нас як своїх синів і дочок. У Його новонародженому Сині ми переживаємо сьогодні нашу близькість до Бога, таку саму теплу, могутню, реальну та життєдайну, якою є трепетна близькість люблячого батька до свого єдиного первістка.

Вдивляючись в обличчя Божого Дитяти і Його Матері Марії, усвідомлюємо, що свято Різдва дає нам пізнати правду про нашу людськість, про власну людяність, яка стала знаком Божої присутності: «І ось вам знак, – каже ангел до пастушків. – Ви знайдете дитя сповите, що лежатиме в яслах» (Лк. 2, 12). Це Дитя – сам Бог Ізраїля, що в останній час безсіменно від Діви тілом народився. Це Дитя враз доручає людині, в особі Йосифа Обручника, дивну роль свого опікуна. У Різдві Христовому ми приймаємо вічного Бога таким, якими є самі. Бо зазвичай люди прагнуть, щоб ними хтось опікувався. А тут, у Вифлеємі, сам Бог, як дитя, є тим, ким опікується людська родина!

Людяність, відчуття святості людського життя і пошана до нього - це та зворушлива і спасенна дорога, якою в цю таїнственну ніч Божий Син, як Син Марії, приходив до нашого дому, нашої родини, нашого народу. І ця божественна людяність - боголудство воплощеного Сина Божого - відкриває нам сьогодні різдвяну дорогу любові до Бога і ближнього. Святкуючи Різдво разом із подорожніми й безпритульними, солідаризуючись із тим, кого зневажають і чию гідність заперечують, ми, християни, як справжні опікуни та благовісники присутності Бога серед нас, робимо наш світ, наше суспільство більш людяним і гідним самої Людини.

Народження Сина Божого, Відвічного Слова Отця, виявляє поряд із величчю та славою нашого Бога – Творця і Спасителя, велич і славу людини як вінця всього сотвореного. У своєму воплощенні Бог виявляє особливу гідність людини, бо втілюється саме в неї – у свій образ. Святий Іриней Ліонський навчає: «Коли Слово стало тілом, ставши тим, хто був Його образом... то вчинило людину подібною до невидимого Отця через видиме Слово» (Adv. Haer 5, 16, 2).

Прославляючи гідність людської особи, Христова Церква сьогодні співає: «Христу Богові закликамо: Ти, що підняв нашу силу, Святий еси Господи!» Подібно як прихід на Землю Сина Божого через воплощення стало центром весвітньої історії, так само пошана до гідності

людської особи є осердям істинного, справді людяного суспільства. Церква навчає, що суспільні інститути та їхні лідери повинні поважати кожну людину і їх найпершим завданням є сприяти цілісному її розвитку. Людина не може бути засобом реалізації економічних, соціальних чи політичних планів, нав'язаних світською владою. Ця влада мусить пильно стежити, щоб обмеження свободи чи будь-який тягар, покладений на особисте життя людини, ніколи не завдавали шкоди її гідності. (Компендіум соціальної доктрини Церкви, п. 131-133).

Кожне суспільство, у якому зневажають людину, не має майбутнього. Джерелом справедливого законодавства та суспільного устрою повинна бути гідність людської особи. Бо саме людина є осердям поєднання дочасного і вічного, Божого і людського, вона є тими дверима до вічності, що їх відкрив у своїй людяності Син Божий у день свого Різдва. Тому святкувати Різдво означає тримати відкритими двері наших сердець до гідності людини, особливо немічної і беззахисної, яким є Божественне Дитя на руках Пречистої Диви Марії.

Сьогодні українське суспільство вже вкотре у своїй історії засвідчує, що прагне будувати власне майбутнє на підвалинах християнської віри. Новонароджений Спаситель є сповненням надії всього людства на прихід Царства Божого – царства справедливості, миру і добра. Народження саме такого предвічного Царя миру звіщав ангел, коли казав пастирям: «Не бійтесь, бо я звіщаю вам велику радість, що буде радістю всього народу: сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель» (Лк. 2, 10-11). Як важливо нам у цей історичний момент, на слово благовісника, відчувати, що саме Христос є джерелом нашої радості, і перестати боятися! У Різдві Христовому нехай наша тривога перетвориться на надію, розгубленість і непевність – переміниться на дорогу до Господнього вертепу. У цей різдвяний день, коли, за словами ап. Павла, сила Бога проявляється в людській немочі (пор. II Кор. 12, 9), наше відчуття безсилля перетворюється на усвідомлення власної гідності. За діянням Святого Духа це усвідомлення власної гідності стає силою, що допоможе нам збудувати суспільство, гідне людини. Ось чому ми сьогодні, величаючи силу божественної людяності, співаємо: «Ти, що підняв нашу силу, Святий єси, Господи!»

Дорогі в Христі! У цей радісний день Христового Різдва складаю всім вам сердечні вітання. Віншуючи вам добром і миром, злагодою та добробутом, прагну постукати до дверей кожної української родини! Голосом прадавньої коляди бажаю розвеселити кожне українське серце! Сповіщаючи велику радість про народження нашого Спасителя, хочу зібрати всю нашу Церкву - як в Україні, так і поза її межами - довкола Вифлеємського вертепу в єдину Божу спільноту!

Відчуймо себе єдиною християнською родиною, у якій сьогодні народжується наш Спаситель. Дорогою людяності та християнської солідарності торкнімося усіх, хто відстоює власну гідність, гідність своєї родини та свого народу! Поділімося нашою різдвяною радістю з тими, хто знаходиться далеко від рідної домівки, на лікарняному ліжку чи в'язничних нарах. Усі разом, за світлом зірки, спішімо до ближнього, щоб побачити в тілі - Невидимого, в Його убогості - Джерело всякого добра, у немічному – Всемогутнього, - Новонародженого Христа-Бога в обіймах Богородиці.

**Христос рождається!
Славимо Його!**

† СВЯТОСЛАВ

*Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
19 грудня 2013 року Божого,
в день Святого Миколая, архієпископа Мир Лікійських, чудотворця*

THE 'NEW' TOLERANCE IS ACTUALLY INTOLERANT

From OrthodoxyToday.org / December 3, 2013 / by Mark Driscoll

The Old Tolerance vs. the New Tolerance

The old view of tolerance assumed that (1) there is objective truth that can be known; (2) various people, groups and perspectives each think they know what that objective truth is and (3) as people/groups disagree, dialogue and debate their conflicting views of the truth, everyone involved will have an opportunity to learn, grow, change and possibly arrive together at the truth.

The new tolerance is different from the old tolerance. The new view of tolerance assumes that **(1) there is no objective truth that can be known;** **(2) various people, groups and perspectives do not have the truth but only what they believe to be the truth and** **(3) various people, groups and perspectives should not argue and debate their disagreements because there is no truth to be discovered, and to assume otherwise only leads to needless conflicts and prejudices.**

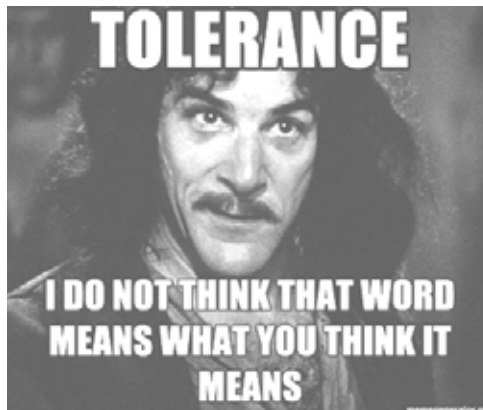
Absolutely No Absolutes

A few things are perhaps most curious about the new tolerance. One, it denies moral absolutes while holding to the moral absolute that there is no moral absolute. I know that's confusing. It's like saying, "There is no such thing as absolute truth"—to which the question should be asked, "So does that mean you're lying when you want us to believe your absolute statement that truth does not exist?" You cannot say absolutely that there are no absolutes. I hope you see that the statement itself saws off the very limb it's sitting on.

Two, the new tolerance is dreadfully intolerant. Ask average people arguing that every moral view is equally valid and respectable whether they think it's right for big corporations to destroy the planet,

that women at one time could not vote or that people once smoked on airplanes, and see if they are willing to truly welcome, embrace, celebrate and tolerate everyone and everything.

I'm pretty sure if an old guy smoking a cigarette while buying stocks in oil companies and gun makers and bemoaning it was a big mistake to let women learn to read was sitting on a plane next to a feminist on staff with Greenpeace, she would not defend his equally wise and welcomed alternative lifestyle to the flight attendant who was being intolerant for asking him to put out his cigarette.

Morality as Wine Tasting

Today morality is more like wine tasting than banking. In banking, there is a right and wrong answer. If you deposit \$1,000 in a new bank account and a week later try to withdraw \$80, you would not be willing to agree to disagree when the teller says your account is empty.

But we don't see morality like banking anymore. Instead, we

see it more like wine tasting. In wine tasting, everyone has their favorite blends and no one is necessarily right or wrong—it all depends on individual palates. No one has the right to declare as an absolute truth that simply because they prefer a specific grape or vintage, it is superior to all other wines.

The problem is, the God of the Bible sees morality like banking, not wine tasting. This is why Jesus referred to sins as "debts" in the world's most famous prayer (Matt. 6:12).

Today there are not sins. There is only one sin, and that is calling anything a sin.

**Українська Греко-Католицька Церква
Святого Йоана Хрестителя
St. John the Baptizer
Ukrainian Greco-Catholic Church**

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com

Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

The Ugly Part

It could have been such a beautiful story. The kind that makes you feel warm and cheery at Christmas time. It could have been a happy story with no ugly part in it. Saint Matthew himself could have told the story like that. He could have said that the Magi traveled from the East to Jerusalem, learned that Jesus would be born at Bethlehem, followed the star to the manger, offered their gifts to the baby Jesus and then returned home. Amen, end of story.

Only Matthew didn't. There is an ugly part to the story. There is a villain in the piece. His name is Herod, and he is a king. Herod was capable of doing what Matthew describes. So here is the ugly part. Jealous for his power, he orders the slaughter of male Jewish babies.

Can you hear the mothers' wailing? "A voice was heard in Ramah, wailing and loud lamentation, Rachael weeping for her children; she refused to be consoled, because they were no more."

That is the ugly part of the story. No fairy tale. No Hollywood ending. Matthew is obliged to tell the truth: Good news will have its enemies. Godly acts incite acts of godlessness. It is still King Jesus vs. King Herod.

Although the world is powerful, it is not ultimately powerful; and we also know that Herods come and go, but God prevails forever. So we continue because we are confident that, although Herod of Jerusalem is fearsomely strong, in the last analysis he is no match at all for the Baby of Bethlehem.